

Мрії збуваються разом з Санофі

«Коли я виросту, я стану капітаном великого корабля. Це моя мрія. Слоник Зумба – мій найкращий друг, із яким ми хочемо поїхати до Африки. Там живе його брат, а ще там дуже спекотно, тому ми хочемо завести йому морозива», – говорить головна героїня мультфільму «Історія про мрію. Від дітей з діабетом до світу дорослих», створеного за підтримки Санофі в Україні.

Автор мультиплікаційного шедевра про особливості життя з цією хворобою – відомий український аніматор Степан Коваль – використав для його створення тридцять з-поміж більш ніж трьох тисяч робіт, надісланих на Всеукраїнський конкурс малюнка серед дітей з цукровим діабетом (ЦД) протягом 2010-2014 рр. Анімаційна історія – почальна розповідь про мужню маленьку дівчинку, в якій діагностували цю хворобу. Незважаючи на перешкоди, вона знайшла в собі сили подолати ЦД і рухатися до заповітної мрії. «Дбайте вчасно про своє здоров'я, щоб ваші мрії стали реальністю» – таке послання передають діти дорослим. (Мультфільм можна переглянути на сторінці «Конкурс малюнка серед дітей з цукровим діабетом» в соціальній мережі Facebook: <https://www.facebook.com/DopomozhemoRazom>).

Урочиста церемонія нагородження переможців VI Всеукраїнського конкурсу малюнка серед дітей і підлітків із ЦД, оголошеного компанією Санофі в Україні, з нагоди якої відбулися перший показ мультфільму та відвідування анімаційної студії – місця, де руками людей творяться дива, – відбулася 29 травня практично в серці столиці, у парку ім. Тараса Шевченка. Призери, 13 талановитих юних художників, отримали подарунок – можливість пройти курс реабілітації у спеціалізованому санаторії «Березовий гай» у м. Миргороді під егідою Асоціації дитячих ендокринологів України.

Незважаючи на досить несприятливу погоду, атмосфера свята була надзвичайно теплою та затишною: батьки спілкувалися

з медичними фахівцями і співробітниками компанії Санофі, а діти допитливо та зацікавлено роздивлялися численні стенди з надісланими на конкурс роботами (їх у цьому році було понад 500), знайомилися з ровесниками і весело щебетали: «До зустрічі у Миргороді!».

Життя після діагнозу «Діабет»: ти не один!

Якщо оперувати сухою та лаконічною мовою медичної статистики, то на ЦД хворіють близько 1,3 млн українців, з них 8028 дітей віком до 17 років (станом на 2014 р.). На думку експертів Міністерства охорони здоров'я України, кількість людей із недіагнованим ЦД у 3-4 рази перевищує офіційно зареєстровані показники.

Особливий контингент – діти, серед яких домінує ЦД 1 типу (інсулінзалежний), адже вони однаковою мірою потребують якісної та всебічної діагностики, раціональної медикаментозної терапії, постійного контролю і психологічної підтримки. ЦД вимагає від хворих суворої дисципліни, і дуже часто це стає найскладнішим пунктом лікувальної стратегії. Особливо якщо дітлахи і їхні батьки лише нещодавно стикнулися з проблемою діабету.

Дійсно, вкрай складно пояснити дитині 3-4 років (а саме в такому віці часто відбувається «знайомство» з діагнозом), що такі незмінні атрибути дитинства, як морозиво, цукрова вата та дні народження у МакДональдс, – не просто небажані чи шкідливі, а й небезпечні. Чи можливо легко, доступно й аргументовано довести хворому малюку щоденну необхідність численних ін'єкцій, спеціальної дієти та чітко регламентованого способу життя? Як вийти з глухого кута, коли допомоги потребує і дитина, і її батьки, які заплуталися в лабіринтах медичних термінів?

Із метою забезпечення відкритого діалогу,

обміну думками та досвідом компанією Санофі в Україні було ініційовано організацію дискусійного клубу DIACAMP на базі санаторію «Березовий гай». Цього року в ньому взяли участь близько 40 дітей із ЦД (серед них – переможці художнього конкурсу) і їхні батьки.

Під час останньої зустрічі клубу, що відбулася 9 липня, про темні та світлі смуги розповіла Лариса, мама 13-річної Роксолани Сандюк, яка вже 5 років живе із ЦД: «Мабуть, подібні відчуття переживала кожна мама, дитині якої було поставлено такий діагноз: це страх, іноді навіть розпач, безпорадність і розгубленість, адже не знаєш, що робити, як вирішити проблему. Спочатку ми звернулися в поліклініку, потім – у лікарню. Завдяки порадам і поясненням лікаря-ендокринолога усвідомили: це не вирок, а хвороба, з якою можна жити. Найважливіше, що це пояснили і нашій донечці. Хочу зазначити, що в такій ситуації діти одразу ж стають набагато дорослішими, фактично трішечки старшими, ніж насправді, більш відповідальними щодо власних дій, харчування, поведінки, способу життя. Я не хочу сказати, що вони позбавлені дитинства, – зовсім ні. Однак дітки вже у ранньому віці змушені зрозуміти, що є добре, а що – не дуже».

«Моїм першим відчуттям теж був страх. Важко описати його словами. Ці емоції знайомі й зрозумілі лише мамі, дитина якої хвора на діабет. Весь цей час ми боремося з хворобою та живемо мрією, що рано чи пізно величезні фармацевтичні компанії, які займаються розробкою ліків, зможуть винайти панацею, щоб врятувати всіх від діабету. Мій син – переможець конкурсу малюнка, його було нагороджено поїздкою в санаторій. Ця несподівана подорож стала надзвичайно корисною: завдяки чудовим заняттям у школі самоконтролю ми дізналися багато нового про діабет, навчилися правильно вводити інсулін», – ділиться враженнями **Наталія**, мама 6-річного Євгена Лазаретного.

«Онук хворіє майже рік. Нам усім було вкрай важко прийняти й усвідомити те, що в дитини діабет, адже в родині подібних випадків не траплялося, ми навіть подумали про таке не могли. Початковий етап став найбільш психологічно напруженим, особисто для мене – шоком. Три-чотири тижні я не могла із цим змиритися. Уявіть, як пояснити 3-річній дитині, що у неї тяжка хвороба, що потрібно вводити інсулін...

Складно не лише психологічно, а й матеріально: держава безкоштовно забезпечує хворих діток інсуліном, а витратні матеріали, зокрема тест-смужки та голки (їх щоразу потрібно замінювати, щоб уникнути появи рубців), ми купуємо за власний кошт. Тест-смужка коштує близько 10 грн (протягом доби здійснюється 4-5 контрольних вимірювань рівня глюкози), голка – 3,5 грн (щоденно 5 ін'єкцій), тобто в середньому витрати на 1 день лікування становлять близько 70 грн. Крім того, пацієнтам із ЦД рекомендується дотримуватися правильного харчування, надавати перевагу рибі, дієтичним видам м'яса. Проте життя триває, і ми намагаємося забезпечити Олі повноцінну активність, ні в чому її не обмежувати; дитина нарівні з ровесниками займається спортом, танцює, захоплюється малюванням. Оля дуже активна, розвинена, творча (у 2 роки вона вже знала букви, вмпла читати,

придумувала казки і загадки), любить фантазувати, малювати, а понад усе – прагне полетіти в космос. Хоча за підсумками голосування в мережі Facebook вона стала переможницею в категорії «Брати наші менші» (роботу оцінили понад 250 користувачів), їй самій найбільше подобається малюнок для номінації «Моя мрія», на якому зображені Земля, Місяць, космічний корабель і планета в капелюшку. З цим космосом я вже не маю сили: Оля щодня читає про нього в Інтернеті, цікавиться інoplanетянами, зображеннями НЛО, космічних кораблів, планет і їх супутників», – жартує бабуся 4-річної Олі Буній.

Завдяки відвертим зізнанням, активному спілкуванню дітей із ЦД, їхніх близьких та рідних результатом перебування в «Березовому гай» є не лише покращення самопочуття маленьких пацієнтів, а й кардинальні зміни їхнього світогляду, сприйняття ЦД уже не як хвороби, а як особливого способу життя.

DREAM Team

Постійними учасниками неформальних зустрічей дискусійного клубу DIACAMP є медичні фахівці, співробітники закладу та представники ЗМІ. Під час останнього заходу перевагу було надано доволі нетривіальному формату спілкування: і дорослі, і діти говорили... про мрії. А ще – ділилися власними рецептами їх досягнення.

Найширші вітання від генерального директора Санофі в Україні та Білорусі Жана-Поля Шоера, який, на жаль, не зміг відвідати захід, переказала присутнім **керівник департаменту рецептурних препаратів компанії Марина Шишлова**. Вона зупинилася на важливості обізнаності та поінформованості населення щодо проблеми ЦД, зосередженні зусиль як на медичних аспектах патології, так і на забезпеченні можливостей для творчого розвитку дітей: «Коли ми говоримо про світ дитини, незалежно від того, здорова вона чи страждає на певне захворювання, дорослі повинні зробити все, щоб діти навчилися долати труднощі, пов'язані з хворобою, задля здійснення своїх заповітних мрій. Ми надзвичайно раді, що вже 6-й рік поспіль у партнерстві з Асоціацією дитячих ендокринологів України допомагаємо маленьким пацієнтам із ЦД пройти курс оздоровлення та лікування в одному з найкращих спеціалізованих санаторіїв країни – «Березовому гай» у м. Миргороді. Варто зазначити, що це не єдина соціальна ініціатива Санофі в даній сфері, покликана покращити якість життя хворих на ЦД та привернути увагу суспільства до необхідності вирішення проблем у цій царині: щороку реалізуються заходи, присвячені Всесвітньому дню боротьби з діабетом; засновано неформальний дискусійний клуб DIACAMP; користується популярністю серед користувачів мережі Facebook додаток «Малюнок для здоров'я»; працюють школи медико-соціальної адаптації; проводиться Всеукраїнський конкурс малюнка серед дітей та підлітків... Хочу підкреслити, що активна соціальна діяльність для компанії Санофі – це не одноразова піар-акція, а філософія й розуміння своєї професійної місії. Всупереч україн напруженій економічній ситуації в країні нами не було призупинено жодної соціальної ініціативи, адже це не ті речі, на яких потрібно економити. На прохання Жана-Поля Шоера анонсуємо, що наступного року діти знову отримають можливість побувати в «Березовому гай». Свято триває!».

Деякі корисні поради щодо того, як підкорити життєві вершини, дала **головний позаштатний спеціаліст МОЗ України**

за спеціальністю «Дитяча ендокринологія», президент Асоціації дитячих ендокринологів України, керівник відділу дитячої і підліткової ендокринології Українського науково-практичного центру ендокринології, хірургії, трансплантації ендокринних органів і тканин МОЗ України, доктор медичних наук **Наталія Борисівна Зелінська**: «Найголовніше — залишатися собою, зберігати сили та віру в те, що будь-яка мрія може стати реальністю. У дітей із ЦД є все для того, щоб бажання здійснювалися: чудові фахівці, які навчають, як жити з хворобою, люблячі батьки, вірні друзі, сучасні і якісні лікарські препарати та засоби для самоконтролю. Залишається лише користуватися цим та впевнено крокувати життєвими шляхами, не зраджуючи своїй мрії».

Заступник генерального директора ЗАТ «Миргородкурорт» з медичних питань **Наталія Олександрівна Бутенко** наголосила, що маленькі пацієнти мають можливість не лише чудово відпочити, а й отримати якісну терапію: «На базі санаторію «Березовий гай» функціонує Всеукраїнський

пацієнтів: «Уже традиційно в липні на оздоровленні перебувають діти, які страждають на діабет, з усіх кутків нашої країни. У нас чудові умови для відпочинку: неймовірна природа, річка, пляж, насичена культурно-розважальна програма, а найголовніше — високопрофесійні лікарі та широкий спектр діагностичних і лікувальних можливостей (як для виявлення ЦД, так і для його контролю). Не секрет, що діти з нетерпінням чекають мандрівки в санаторій, а ми ще з більшою радістю їх зустрічаємо. Приємно, що в цей надзвичайно складний для України час компанія Санофі в Україні віднашла ресурси для подальшої реалізації проекту. Нині в санаторії оздоровлюються близько 50 дітей, і я був би надзвичайно щасливий, якби масштаб проекту і кількість його учасників зростали».

Чи варто говорити, що протягом цього дня щирі слова вдячності колективу санаторію «Березовий гай», Асоціації дитячих ендокринологів України та представникам компанії Санофі в Україні ще безліч разів злітали з вуст присутніх?..

центр з лікування дітей та підлітків із ЦД (поки що єдиний в Україні), співробітники якого надають кваліфіковану медичну допомогу з приводу ЦД і його ускладнень відповідно до європейських стандартів. Також гості санаторію можуть дізнатися чимало корисного в школі самоконтролю, навчитися жити із цією хворобою, здобути впевненість у собі. Переконана, що перебування в «Березовому гаї» позитивно впливає як на їх здоров'я, так і на психоемоційний стан, подальше майбутнє дітей».

Головний лікар санаторію «Березовий гай» **Андрій Якович Мандрика** висловив сподівання щодо подальшої співпраці закладу з компанією Санофі в Україні та Асоціацією дитячих ендокринологів України у сфері оздоровлення маленьких

Школа самоконтролю: сам собі ревізор

Що таке діабет і які його наслідки? Як правильно зберігати та вводити інсулін, замінювати голку, контролювати рівень глюкози в крові та оцінювати отримані показники? Чи потрібно вести щоденник? Вичерпну й корисну інформацію про життя з діабетом маленькі пацієнти та їхні батьки отримують під час занять у школі самоконтролю. Саме на цьому важливому компоненті лікування зосередила увагу лікар-ендокринолог **Світлана Олександрівна Чумак**: «Завдяки зусиллям медичного персоналу, батьків і вихователів у санаторії функціонує чітка й організована система: на кожному поверсі є відповідальний за контроль часу вживання їжі, рівня глюкози в крові. Мені як лікарю

працювати — просто задоволення! Під час занять у школі самоконтролю завжди намагаюся донести до дітей очевидну й просту істину: самоконтроль потрібен навіть здоровим людям, а в разі ЦД він стає фактично невід'ємною частиною життя. У санаторії «Березовий гай» самоконтроль є складовою лікувального резерву, програм оздоровлення». Одне із завдань школи самоконтролю — розвіювати поширені Інтернет-міфи. Всупереч усталеній думці, продуктів, заборонених хворим на ЦД, не існує, головним правилом є помірність: наприклад, вживання незначної кількості солодощів допускається в разі зниження рівня глюкози в крові <6 ммоль/л. Також доведено, що інсулін реалізує свої ефекти лише в «працюючих» клітинах, тому раціональне харчування неодмінно слід доповнювати дозованим фізичним навантаженням.

Не лише люди, а й собаки хворіють на ЦД (однак через особливості харчування вони не потребують введення інсуліну короткої дії). Майданчиком для випробувань нових протидіабетичних

Різновидом гарбуза є кабачок. За старовинною легендою, його подарували людям боги. У Європі кабачки з'явилися в XVI ст. і тривалий час вважалися виключно декоративними рослинами завдяки наявності величезних яскравих квітів. На думку вчених, кабачки — це природний вітамінно-мінеральний комплекс з великою концентрацією корисних речовин.

Усім відомо, що батьківщиною картоплі є Південна Америка. Вона стала першим овочем, вирощеним у космосі (у 1995 р.). Про популярність картоплі красномовно свідчать величезна кількість страв на її основі — понад 2 тис. — і навіть присвячені їй пам'ятники. Зокрема, перший з них було встановлено у м. Мінську у 2000-х рр.

Буряк вживали в їжу мешканці Середземномор'я ще в I-II ст. до н.е. Згідно з переказами, у його цілющу силу надавати енергію та долати різні хвороби вірили хоробрі воїни.

У Європі морква має статус фрукта, португальці навіть виготовляють із неї

засобів є жаби — саме на них на першому етапі вчені оцінюють ефекти лікарських препаратів.

Красиве і корисне

Чудовим продовженням святкової зустрічі стала колоритна «кулінарна» вистава про корисні вуглеводи, яку підготували діти та вихователі під керівництвом С.О. Чумак (усі автентичні декорації та костюми юні вихованці створили власноруч).

Якими ж овочами та фруктами слід збагачувати свій раціон? І що цікавого ми не знали про цих «знайомих незнайомців»?

Наприклад, огірок містить багато калію та води. А в Ірані він вважається фруктом і подається до столу разом із десертами. Дивовижно, проте існує навіть Міжнародний день огірка — його святкують 27 липня.

Вишня містить ряд протимікробних речовин. На думку деяких вчених, 20 вишень успішно замінюють таблетку аспірину.

Горошок визнано першим овочем, який було законсервовано. До його складу входить велика кількість мікроелементів та вітамінів. У Древньому Римі та Греції страви з горошку вважалися їжею для бідняків, а в XVI ст. він був вишуканим деликатесом для французьких королів.

Баклажани — це ягоди родом із Індії, які культивували ще 1600 років тому. Плоди баклажанів багаті на клітковину та вітаміни групи В, калій, кальцій, залізо.

Гарбуз може досягати величезних розмірів — на сьогодні рекордсменом є плід вагою 821 кг, вирощений американським фермером Крісом Стівенсом. Серед інших «особливих прикмет» цього корисного красеня — високий вміст β-каротину, вітамінів В, С, Е.

джем. До XVII ст. морква мала фіолетове та жовте забарвлення, а звичні нам плоди помаранчевого кольору є результатом тривалої селекції.

Слива з'явилася внаслідок схрещування аличі та терену близько 2 тис. років тому, у дикому вигляді не зустрічається. Її плоди містять вітаміни С, А та К, а фіолетовий колір забезпечується наявністю антоціанів — речовин, що покращують пам'ять і мають протиракову дію.

Банан — це овоч. Його визнано найвищою трав'янистою рослиною (іноді сягає 15 м). Інакше кажучи, це найбільш висока та міцна трава, плоди якої схожі на ягоди.

Помідор (з латинської — золоте яблуко) містить калій, натрій, фосфор, фтор, магній та інші цінні компоненти.

Яблука демонструють надзвичайно виражений тонізуючий ефект, що навіть перевищує такий кави. Стакан яблучного соку може стати чудовою альтернативою цьому традиційному ранковому напою.

У капусті міститься близько 90% води. У світі існує понад 100 її різновидів: брюссельська, брокколі, пекінська, кольрабі та ін.

Per aspera ad astra

Серед людей із ЦД безліч видатних особистостей, спортсменів, кіноакторів, політиків — Кріс Фрімен (американський лижник, учасник 6 Олімпійських ігор та 6 чемпіонатів світу), Шерон Стоун, Михайло Боярский, Целе, Сильвестр Сталлоне... Їх приклад свідчить про те, що все в житті можливо, головне — прагнути і цілеспрямовано йти до своєї мети.

Продовження на стор. 48.

ФАРМКОМПАНІЯ СОЦІАЛЬНА ІНІЦІАТИВА

Мрії збуваються разом з Санофі

Продовження. Початок на стор. 46.

Професійними таємницями у рамках тематичного майстер-класу «Як реалізувати свої мрії?» поділилася **мотиваційний тренер Альона Полтавська**. Вона запропонувала присутнім зобразити свою мрію на аркуші паперу, зазначивши, що перешкоджає, а що, навпаки, сприяє досягненню цілей та підкоренню вершин, використовуючи для цього конструктивні формулювання на кшталт: «я стану», «я буду», «я зможу», «у мене все вийде».

Про що ж мріють сучасні діти? Отримати в подарунок надсучасний планшет? Зніматися в Голлівуді? Навчатися в престижному закордонному коледжі? Відкрити новий сорт троянд? Ні за що не здогадаєтесь!

Sweet dreams

(Мову та стиль оригіналу збережено. — Прим. авт.)

«Винайти ліки та вилікувати всіх від діабету». Євген, 6 років, м. Чернівці

«Мрію працювати у творчій сфері, наприклад художником. А ще — допомагати діткам і дорослим, які хворіють на ЦД. Певні кроки на шляху до своєї мрії мною вже зроблено: відвідую художню школу, створюю різноманітні ужиткові та декоративні предмети, т. зв. hand-made». Роксолана, 13 років

«Я мечтаю стать акробаткой». Алиса, 4 года

«Никогда не боюсь». Виктория, 6 лет

«Когда у меня обнаружили диабет, это стало для нас огромным стрессом, ударом, мама постоянно плакала (особенно когда начала вникать в проблему, смотреть и читать о болезни в Интернете). И хотя прошло уже 7 месяцев, меня и сейчас не покидают частые и резкие перепады настроения: иногда я уверена, что жизнь прекрасна и все получится, но периодически посещают мысли вроде «это конец, ведь у меня диабет», приходит грусть и боязнь, что никогда с этим не справлюсь. Наиболее тяжелы моменты, когда мама расстраивается, украдкой вытирает слезы. В общем, душевное состояние изменяется с точностью до наоборот, как и мнение

о моем положении. Хотя, по большому счету, в моих хобби не произошло кардинальных перемен, все осталось по-прежнему (ну разве что больше не кушаю сладкое, но, если у тебя сахарный диабет, это само собой разумеющееся): я общаюсь с друзьями, хожу в школу, стараюсь вести активный образ жизни, люблю побегать/попрыгать на площадке, покататься на велосипеде... Мама даже предлагает записаться на фитнес или хип-хоп. Когда вернусь из санатория домой, наверное, пощу какие-то танцы или спортивную секцию. Кстати, здесь я познакомилась со многими девочками, которые живут с диабетом уже гораздо дольше, расспросила их обо всем. Стараюсь держать себя в форме, быть самостоятельной, следовать основным принципам самоконтроля, но, если честно, не всегда получается: вот, например, в течение 2-3 мес после установления диагноза я училась вводить инсулин с помощью шприц-ручки и очень часто попадала в нервные окончания; даже сейчас мне трудно заставить себя самостоятельно выполнить инъекцию. Пытаюсь, пытаюсь, снова пытаюсь — но пока безуспешно... мечтаю, чтобы все это наконец-то закончилось. Ну вот просыпаюсь я, а это, оказывается, был всего лишь плохой сон; на самом деле все хорошо и со здоровьем у меня нет никаких проблем.

Когда вырасту, очень хочу стать ведущей в телепередаче «Орел и решка», так как просто обожаю путешествовать и мечтаю побывать во многих странах. Надеюсь, в будущем получится найти престижную работу и создать хороший бюджет, тогда поеду в Колумбию за дешевыми изумрудами.

Еще в планах — открыть собственную библиотеку. Сейчас очень люблю читать о своих сверстниках, их школьных буднях и веселых приключениях, различных ситуациях и о том, как они из них выходят. Интересные книги пишет Тамара Крюкова, существует специальная серия «Школьные прикольные истории». Бывает, возникают порывы написать книгу о своей непростой жизни с диабетом, но пока их хватает совсем на чуть-чуть...». Катя, 10 лет, г. Днепродзержинск

«Хочу побувати в Ієіеті, побачити піраміди і Сфінкса. Вони величезні, у мультику показували». Аліна, 7 років, м. Полтава

«Мечтаю завести гладкошерстную серенькую кошечку и назвать ее Пипи. Но пока папа не разрешает, говорит, чтобы я немножко выросла». Мирослава, 4 года, г. Киев

«Хочу играть в английском «Арсенале». Вова, 9 лет

«Какая у меня мечта? Самая главная — излечиться от диабета. А в будущем стать врачом, лечить взрослых. Еще мечтаю поехать в Финляндию в гости к Сан-та-Клаусу». Лена, 12 лет, г. Славянск

«Самое главное — чтобы было здоровье, а все мечты, если прилагать усилия, рано или поздно сбываются. Поверьте, я уже 10 лет болею диабетом и знаю, о чем говорю. Моя цель — быть успешным. На нынешнем этапе это подразумевает хорошо учиться, заниматься спортом, затем — найти себя, сделать карьеру. Мотивирует то, что многие известные люди также болеют СД. Значит, шанс на успех есть у каждого». Максим, 16 лет

«Мрію вивчати психологію людини. Вже прочитав 2 книги на цю тему. Надзвичайно цікаво та захоплююче!». Олег, 16 років

«Чтобы мама всегда счастливая была». Ирина, 14 лет

«Моя мечта — стать шеф-поваром в ресторане. Я многое умею: маме помогал готовить салат «Оливье» и окрошку, папе — овощное рагу. Ммм! Обожаю их, а еще — ленивые вареники. Если честно, я не люблю только брокколи, ее вкуса, по-моему, все боятся. Планирую, что устроюсь на работу в какое-то заведение, ведь чтобы открыть свой ресторан, ого-го сколько денег нужно накопить! Но если бы он у меня все-таки был, я бы назвал его «Японамама». Степан, 9 лет

«Взять кредит на миллион в «Приват-банке». Артем, 6 лет

«Разработать лекарство и избавить человечество от диабета». Кирилл, 17 лет, г. Харьков

«Стать отличным адвокатом». Даша, 15 лет

«Щороку взимку збираємося з хлопцями командою і граємо на озері. Хокей — моя

мрія, саме у цій сфері я прагну себе реалізувати». Микола, 15 років, Київська область

«Какая у меня мечта? А вы не будете смеяться? Только по секрету: собираюсь поступить на химический факультет Киевского национального университета им. Тараса Шевченко. Мне кажется, что некоторые из законов мироздания стоило бы подвергнуть сомнению, возможно, мне удастся их опровергнуть. Видимо, не случайно теория относительности Эйнштейна — одна из моих любимых». Оксана, 15 лет, г. Нежин

«Полетіти в космос». Оля, 4 роки, м. Надвірна

«Во Всеукраинском конкурсе рисунка я принимала участие уже четырежды, и каждый раз становилась победителем. Но когда мне позвонили и сообщили о том, что одна из моих работ (в этом году я отправила на конкурс 3 рисунка) снова признана лучшей, это стало настоящим сюрпризом: я как раз шла по улице и буквально кричала от радости. Ведь победа в конкурсе — это не только подтверждение твоих способностей, но и чудесная поездка в столицу, незабываемый отдых в Миргороде, новые друзья и знакомства... Что касается планов и желаний, очень хочется, чтобы в стране наконец наступил мир (на одном из моих рисунков изображены дети, которые за это молятся). Ну и еще одна мечта (думаю, в этом я не оригинальна) — посетить Париж. Каждый год этот великолепный город становится «героем» моих работ. Очень хочется, чтобы эта мечта побыстрее осуществилась». Ирина, 16 лет, г. Днепрпетровск

Щодня світ долає тисячі стереотипів: нещодавно свій перший модельний контракт із компанією — виробником жіночого спортивного одягу для будь-якого типу фігури підписала Медлін Стюарт, 18-річна австралійка із синдромом Дауна. Це перше підкорення фешн-індустрії дівчиною із «сонячним обличчям» (якій, до речі, задля цього знадобилося схуднути на 20 кг) і підтвердження того, що можливо все, навіть те, що ще вчора здавалося абсолютною нездійсненним.

Підготувала **Ольга Родучик**